

Sygn.akt I Cz 223/13

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Elblągu I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSO Teresa Zawistowska

Sędziowie: SO Aleksandra Ratkowska (spr.)

SO Arkadiusz Kuta

po rozpoznaniu w dniu 26 kwietnia 2013r. w Elblągu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi dłużników

na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim M. K.

w postępowaniu z wniosku wierzyciela G. Z.

przeciwko dłużnikom Z. R. i A. R.

o egzekucję świadczenia pieniężnego (sygn.akt Km 3591/12)

na skutek zażalenia wierzyciela

na postanowienie Sądu Rejonowego w Braniewie

z dnia 19 marca 2013r., sygn. akt I Co 20/13

p o s t a n a w i a:

uchylić zaskarżone postanowienie poza częścią dotyczącą zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego w Braniewie z 20 lutego 2013r. w przedmiocie uchylenia czynności zawiadomienia o wszczęciu egzekucji i wezwania do udzielenia wyjaśnień, w którym to zakresie zażalenie oddalić.

Sygn.akt I Cz 223/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 marca 2013r. Sąd Rejonowy w Braniewie w sprawie ze skargi dłużników na czynność Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim w postępowaniu Km 3591/12 odrzucił zażalenie G. Z. na postanowienie tego Sądu z dnia 20 lutego 2013r. w części, tj. co do jego punktu 1.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, iż postanowieniem z 20 lutego 2013r. Sąd Rejonowy w rozpoznaniu skargi dłużników uchylił czynności Komornika z dnia 31 grudnia 2012r. w postaci wszczęcia egzekucji, zajęcia świadczeń emerytalno-rentowych i wezwania do złożenia wyjaśnień oraz na podstawie art.759§2 kpc wszystkie pozostałe czynności dokonane przez komornika w sprawie Km 3591/12 (pkt 1 postanowienia), odmówił zawieszenia postępowania egzekucyjnego (pkt 2) i zasądził od wierzyciela na rzecz dłużników solidarnie kwotę 100 zł tytułem

zwrotu kosztów postępowania (pkt 3). G. Z. wniósł zażalenie na postanowienie z 20 lutego 2013r. w zakresie rozstrzygnięć zawartych w punktach 1 i 3.

Zażalenie to podlegało odrzuceniu w części zaskarżającej rozstrzygnięcie zawarte w punkcie 1 postanowienia. W postępowaniu egzekucyjnym zgodnie z art.76⁷⁴ §1 kpc zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie. Żaden przepis nie przewiduje zażalenia na rozstrzygnięcia w przedmiocie objętym punktem 1 postanowienia z dnia 20 lutego 2013r. Stosownie do art.394§1 kpc stosowanym na podstawie art.13§2 kpc zażalenie przysługuje również na postanowienie kończące postępowanie w sprawie, przy czym w postępowaniu egzekucyjnym kończącym postępowanie w sprawie jest tylko takie postanowienie, które kończy postępowanie egzekucyjne jako całość. W niniejszym postępowaniu taki wypadek nie zachodzi, ponieważ nie doszło do umorzenia egzekucji, lecz określonych czynności Komornika. Wierzyciel nadal może popierać złożony wniosek egzekucyjny i domagać się prowadzenia egzekucji.

Z tych przyczyn orzeczono jak w sentencji na podstawie art.370 kpc w zw. z art.397§2 kpc .

G. Z. wniósł zażalenie na to postanowienie domagając się jego uchylecia i zasądzenia od dłużników na jego rzecz kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący ponownie powołał się na uchwałę Sądu Najwyższego z 4 października 1990r. podnosząc, iż zgodnie z jej treścią, stronie postępowania egzekucyjnego przysługuje zażalenie na zarządzenie sądu wydane w trybie art.759§2 kpc. Zdaniem skarżącego uchylecie przez sąd wszystkich dokonanych przez Komornika czynności egzekucyjnych, wraz z czynnością wszczęcia egzekucji powoduje w istocie zakończenie postępowania egzekucyjnego, wobec czego postanowienie w tym przedmiocie powinno być zaskarżalne zażaleniem.

W dalszej części zażalenia skarżący podnosił zarzuty odnoszące się do prawidłowości postanowienia Sądu Rejonowego z 20 lutego 2013r. i zasadności przytoczonej na jego uzasadnienie argumentacji.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługiwało na częściowe uwzględnienie.

W postępowaniu egzekucyjnym zażalenie na postanowienie sądu przysługuje w wypadkach wskazanych w ustawie, o czym stanowi art.76⁷⁴ §1 kpc. Obowiązujące przepisy nie przewidują zażalenia na postanowienie sądu rozstrzygające o skardze na czynność Komornika Sądowego w postaci zawiadomienia o wszczęciu egzekucji oraz wezwania do udzielenia wyjaśnień. Zażalenie nie przysługuje również z mocy odpowiedniego zastosowania art.394 §1 kpc , gdyż wskutek wydania postanowienia rozpoznającego skargę w omawianym zakresie nie doszło do zakończenia postępowania egzekucyjnego, ani nawet jego samodzielnej części.

Odmienne natomiast przedstawia się w okolicznościach sprawy kwestia dopuszczalności zażalenia na postanowienie Sądu Rejonowego z dnia 20 lutego 2013r. w jego pozostałym zakresie. Zakres ten obejmuje oddalenie skargi na czynność zajęcia świadczeń emerytalno-rentowych oraz „wszystkich pozostałych czynności dokonanych przez M. K. Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Lidzbarku Warmińskim Km 3591/12”

Zażalenie na postanowienie sądu oddalającego skargę na czynność komornika przysługuje – poza wypadkami wyraźnie w ustawie wskazanymi w sytuacjach, gdy postanowienie takie kończy postępowanie egzekucyjne (art.394 par.1 kpc w zw. z art.13 par.2 kpc), przy czym ugruntowane zostało w doktrynie i orzecznictwie, iż chodzi tu również o wypadki zakończenia określonej, samodzielnej części postępowania egzekucyjnego, przy czym wypada odnotować również istnienie stanowisk przeciwnych, a nadto ich odniesienie do konkretnych czynności i orzeczeń z punktu widzenia zmierzania ku zakończeniu postępowania egzekucyjnego. Jak wskazano w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 15 kwietnia 1986r. , III CRN 40/86 (OSNC 1987/7/102) postanowienie sądu rejonowego uchylające czynność komornika jest zaskarżalne zażaleniem wówczas, gdy zaskarżone postanowienie zmierza do zakończenia postępowania (art.394§1 in principio kpc w zw. z art.13§2 kpc). Dla zaskarżalności tego rodzaju postanowień

decydujące znaczenie ma to, czy jego przedmiot i treść uprawnia do wniosku, że kończy ono postępowanie w sprawie egzekucyjnej. Kryterium tego rozróżnienia powinno przy tym podlegać adaptacji do specyfiki postępowania egzekucyjnego, która zasadniczo różni się od postępowania rozpoznawczego – o ile bowiem celem postępowania egzekucyjnego jest orzeczenie o przedmiocie procesu, o tyle udzielenie ochrony prawnej w egzekucji następuje przez przymusową realizację obowiązku określonego w tytule wykonawczym, wyrażającą się z reguły podjęciem określonych czynności faktycznych. Z tego punktu widzenia zauważyć należy, iż uchylenie czynności zajęcia dokonanej przez Komornika 31 grudnia 2012r. w istocie kładzie kres postępowaniu egzekucyjnemu. Nie można było przy tym pominąć tej ujawniającej się okoliczności, iż Sąd Rejonowy rozstrzygał w przedmiocie uchylenia tej czynności – jak i „wszystkich pozostałych „czynności Komornika” w przekonaniu, iż wierzyciel nie przedłożył prawidłowego tytułu wykonawczego, czemu przeczy treść załączonych dokumentów. Błędne założenie zatem doprowadziło do podjęcia nieprawidłowych czynności nadzorczych i wydania decyzji w trybie art.759§2 kpc, które muszą zostać poddane kontroli instancyjnej.

Z tych przyczyn Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji podstawie art.385 kpc i art.386§1 kpc w zw. z art.397§2 kpc w zw. z art.13§2 kpc.